

- η παρουσίαση αφορά ένα νέο κοινό, δηλαδή ένα κοινό το οποίο ο δημιουργός του έργου δεν είχε υπόψη του όταν επέτρεψε τη χρήση αυτού μέσω της παρουσιάσεως στο κοινό, εκτός αν η μεταγενέστερη παρουσίαση πραγματοποιείται βάσει μιας ειδικής τεχνικής διαδικασίας η οποία διαφέρει από αυτήν της αρχικής παρουσιάσεως, και
 - δεν στερείται σημασίας, χωρίς όμως και να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη παρουσιάσεως στο κοινό, το εάν η επίμαχη πράξη χρήσης εξυπηρετεί εμπορικούς σκοπούς και επιπλέον το εάν το κοινό προσβλέπει στην παρουσίαση και δεν έρχεται τυχαία «σε επαφή» με αυτήν;
2. Σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης, όπου ο ιδιοκτήτης κέντρου αποκαταστάσεως εγκαθιστά στους χώρους του συσκευές τηλεόρασεως στις οποίες μεταφέρει τηλεοπτικό σήμα, καθιστώντας έτσι δυνατή την παρακολούθηση τηλεοπτικών εκπομπών, πρέπει να εξετάζεται το ζήτημα της υπάρξεως παρουσιάσεως στο κοινό κατά την έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, όταν η εξασφάλιση προσβάσεως στις τηλεοπτικές εκπομπές θίγει τα δικαιώματα δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα μιας πλειάδας ενδιαφερομένων, ιδίως συνθετών, στιχουργών και εκδοτών μουσικών έργων, αλλά και εκτελεστών καλλιτεχνών, παραγωγών φωνογραφημάτων και δημιουργών έργων λόγου, καθώς και των εκδοτών τους;
 3. Συντρέχει «παρουσίαση στο κοινό» κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ή κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης, όπου ο ιδιοκτήτης κέντρου αποκαταστάσεως εγκαθιστά στους χώρους του συσκευές τηλεόρασεως στις οποίες μεταφέρει τηλεοπτικό σήμα, καθιστώντας έτσι δυνατή την παρακολούθηση τηλεοπτικών εκπομπών από τους ασθενείς του;
 4. Αν σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης συντρέχει παρουσίαση στο κοινό κατά την ως άνω έννοια: Εμμένει το Δικαστήριο στη νομολογία του σύμφωνα με την οποία δεν συντρέχει παρουσίαση στο κοινό στην περίπτωση της παρουσιάσεως προστατευόμενων φωνογραφημάτων στο πλαίσιο ραδιοφωνικών μεταδόσεων για ασθενείς σε οδοντιατρείο (βλ. απόφαση SCF της 15ης Μαρτίου 2012, C-135/10 ⁽³⁾, EU:C:2012:140) ή σε παρόμοιες εγκαταστάσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (κωδικοποίηση) (ΕΕ L 376, σ. 28).

⁽³⁾ EU:C:2012:140.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 9 Μαρτίου 2015 — Biuro podróży «Partner» Sp. z o.o., Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Υπόθεση C-119/15)

(2015/C 198/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Biuro podróży «Partner» Sp. z o.o., Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej

Καθού: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών⁽²⁾, την έννοια ότι η χρήση ρητρών ΓΟΣ (γενικών όρων συναλλαγών), οι οποίες έχουν κατ' ουσίαν το ίδιο περιεχόμενο με ρήτρες που κρίθηκαν παράνομες με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και καταχωρίστηκαν στο μητρώο απαγορευμένων ρητρών, εκ μέρους επιχειρήσεως η οποία δεν συμμετείχε στη διαδικασία που κατέληξε στην καταχώριση στο μητρώο απαγορευμένων ρητρών, μπορεί να θεωρηθεί παράνομη ενέργεια η οποία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο αποτελεί πρακτική που βλάπτει τα συμφέροντα των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, δικαιολογεί την επιβολή προστίμου στο πλαίσιο εθνικής διοικητικής διαδικασίας;
- 2) Έχει το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κατά των αποφάσεων του οποίου επιτρέπεται η άσκηση της αιτήσεως αναίρεσεως που προβλέπει ο πολωνικός κώδικας πολιτικής δικονομίας αποτελεί δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, ή μήπως τέτοιο δικαστήριο είναι το Sąd Najwyższy (ανώτατο δικαστήριο), το οποίο είναι αρμόδιο για να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 110, σ. 30.

Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Μαρτίου 2015 οι Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE και Kazino Aigaiou AE κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE και Kazino Aigaiou AE κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-131/15 P)

(2015/C 198/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE και Kazino Aigaiou AE (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου AE (ΟΠΑΠ)

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το σύνολο της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-58/13, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2012) 6777 τελικό, της 3ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 33988 (2011/N) — Ελλάδα — Λεπτομέρειες παρατάσεως του αποκλειστικού δικαιώματος του ΟΠΑΠ για την εκμετάλλευση δεκατριών τυχερών παιγνίων και χορήγηση αποκλειστικής αδείας για την εκμετάλλευση 35 000 ηλεκτρονικών παιγνιομηχανημάτων για περίοδο δέκα ετών·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Η αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-58/13, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, η οποία απορρίπτει τους λόγους που προέβαλαν οι νυν ανααιρεσείουσες προς ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2012) 6777 τελικό της 3ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με την «κρατική ενίσχυση SA 33988 (2011/N) — Ελλάδα — Λεπτομέρειες παρατάσεως του αποκλειστικού δικαιώματος του ΟΠΑΠ για την εκμετάλλευση δεκατριών τυχερών παιγνίων και χορήγηση αποκλειστικής αδείας για την εκμετάλλευση 35 000 ηλεκτρονικών παιγνιομηχανημάτων για περίοδο δέκα ετών».